

HISTÓRIA MAKE-UPU

Odjakživa sme boli my ženy pre krásu schopné urobiť čokoľvek. Makeup sa stal každodennou súčasťou skoro každej z nás. Má obrovskú moc, dokáže skryť všetky nedostatky a každému ukázať to, čo je na vás najkrajšie v tom najlepšom svetle. Môže vytvoriť nespočetné množstvo charakterov jednej osoby. Cesta vývoja mejkapu však trvala celé tisícročia a prinášala so sebou aj smrť.

V minulosti boli pre krásu využívané ingrediencie z každodenného života, avšak dnes už vieme, že nie všetky boli neškodné. Už v dobe kamennej si ženy natierali pokožku zvieracím tukom a tvár maľovali prírodnými farbami. Popredné miesto v

histórii kozmetiky patrí Egypťanom, ktorí medzi prvými vyvinuli široký sortiment skrášľovacích prostried-

kov. Avšak ich túžba po krásе mala taktiež duchovný smer, pretože verili, že krása sa páči bohom. Makeup ich mal chrániť pred diablom.

Kohl - tmavý púder z pomletých spálených mandlí, olovo a medená ruda, popol a oker si Egypťania nanášali na oči paličkou, aby do-

siahli mandľový vzhľad, ktorý bol veľmi žiaduci. Kajal, ktorý si nanášali okolo očí, je minerálna zmes s uhlíkovým základom. Mal hneď niekoľko funkcií. Jeho sýtočierna farba ochraňovalo ľudské oko pred nepriaznivými účinkami ostrého afrického slnka a podľa vedcov mal aj dezinfekčné účinky. Už deťom ho starovekí Egypťania nanášali okolo očí, aby zabezpečili svojim potomkom ochranu. Červený íl a voda sa používali na pery a líca. Henou si farbili nechty a

vlasly. Mnohé orechy, jadierka a esenciálne oleje, ktoré používame dnes, poznali aj starí Egypťania. Mandľový, olivový a sezamový olej spolu s vonnými olejmi z levandule, pepermintu, kamiliek, ruží a

tymiánu. Okrem rastlinných farbív, vonných látok a olejov sa taktiež využívala aj krv, hmyz, hlina a minerálne rudy.

V niektorých kultúrach sa používal ranný moč mladých chlapcov na rozjasnenie pleti. Skoro každá z nás túži po krásnom opálení, pokožka tak vyzerá na pohľad príťažlivejšie, avšak práve v období

15.-18. storočia bol v móde práve bledý vzhľad pokožky. V Číne a v Japonsku si ženy aj muži na tvár nanášali ryžový púder, holili si obočie a zuby si farbili na zlato alebo na čierne. V Európe používali ľudia na dosiahnutie svetlého odtieňu pokožky vajčkové bielka alebo olovo, arzén si nanášali na očné viečka a pery, aby získali metalický lesk. A aby bola pleť ešte bledšia, prikladali si k nej pijavice, aby odsávali krv. V tomto období bola bledá pokožka znakom bohatstva. Odlišovala ľudí, tých ktorí pracovali na poliach celé dni mali

tmavohnedú tvár a týmto sa odlišovali od šľachty. V stredoveku sa používali líčidlá tuhej konzistencie a nanášali sa pomocou králičích labiek, chvostíkov a labutích krkov. V tomto období ešte nebola kozmetika dostatočne testovaná a lebo vôbec. Jedným z vražedných prípravkov bola maskara, po ktorej ženy oslepli a dokonca niektoré umreli, obsahovala jedovatú látku. Tak sa začal prikladať väčší význam oblasti testovania kozmetiky.

Záujem o kozmetiku stále rástol a to podnietilo vznik značiek, ktoré

poznáme dnes. Jednou z nich je napríklad Max Factor. Výrobcovia už siahli po chemických látkach, aby zjednodušili výrobu, zvýšili účinok a predĺžili trvanlivosť.

V dnešnej dobe si môžeme vybrať so širokého sortimentu kozmetiky

od rôznych svetových značiek, podľa vlastného štýlu, to, čo sa nám páči, po čom túžime. Výrobcovia používajú výťažky orchideí, diamantové úlomky, kyseliny každého druhu, kaviár, alebo aj kmeňové bunky z ľudskej

placenty. Venuje sa veľká pozornosť najmä testovaniu kozmetiky a to taktiež na zvieratách, proti čomu bojuje viacero svetových organizácií na ochranu práv zvierat.

- Lucia-